Temps Ordinari - Vint-i-novè diumenge

Per Administrador el dg., 22/10/2017 - 09:00

Is 45,1.4-6
1 Te 1,1-5
Mt 22,15-21

Avui, el penúltim diumenge d'octubre, quan l'Església celebra el Domund, se'ns convida a renovar l'impuls missioner de l'Evangeli, que cadascú i junts hem de portar arreu.Aquesta celebració, simultània arreu del món, cerca una sensibilització global entre nosaltres. D'aquesta manera, captem recursos de tot tipus per a les comunitats més necessitades, per donar un nou impuls al darrer encàrrec del Senyor: "Aneu per tot el món i anuncieu l'Evangeli a tots els pobles".

Per sostenir una mirada tan ampla, ens ha d'ajudar educar la mirada concreta. Una mirada quotidiana que porti a una acció transformadora.
"Quan tu hi ets, és diferent. Tot sembla passar d'una altra manera". Potser ho has sentit dir alguna vegada referint-se a algú altre o a tu mateix. I potser t'ha descol·locat el comentari, perquè no te n'havies adonat dels efectes de la teva paraula, de la teva atenció o del teu servei.

Evangelitzar allà on som vol dir deixar que l'Esperit de Jesús ens precedeixi i acompanyi el nostre estar. Abans de predicar l'evangeli amb tota convicció –com diu Sant Pau-, cal realitzar-lo amb obres. D'aquesta manera les paraules venen a reblar el que els fets ja havien dit amb eficàcia.
Evangelitzar l'espai on ens movem vol dir habitar-lo sabent que Déu ja hi és en ell. La nostra presència, amb la d'altres, fa que es desvetlli la nostra consciència de Déu present en la natura, en l'atenció als més petits o en els sagraments.

Es en aquesta convicció amb la que vivia Jesús. Estar així present en Déu és el que els fariseus volien desmuntar: els posa excessivament nerviosos tanta transparència i revelació. Hi van amb els herodians perquè, en cas de delicte contra l'establert, puguin testimoniar davant Herodes.

La qüestió, que li plantejaran, toca dos aspectes essencials per a tota societat organitzada: els diners i l'autoritat. Pagar o no pagar el tribut al Cèsar?
Potser és veritat que es demana una quantitat abusiva i és injust. Potser, es qüestionable que s'hagi de tributar a l'Emperador en detriment de les necessitats locals. Sigui com sigui, la qüestió, tot i ser ben punyent té el risc de distreure i posar l'atenció primera al lloc erroni.

Qui és el Senyor de la història? Els diners? El Cèsar? La meva gent? No, el Senyor de la història és el Déu d'Abraham, Isaac I Jacob, que ofereix una nova aliança al seu poble, com ja ho va fer a l'antigor. Es ell i no hi ha d'altre.

Les lectures ens proposen refer les nostres prioritats per si van errades. Retornem els ídols al seu lloc, d'on no havien d'haver sortit, i oferim cada instant de la pròpia vida a Déu, que ens l'ha donada.

ETIQUETES
EVANGELITZAR